

Nr 297

Av herr Rimmerfors m. fl., om åtgärder till främjande av den svenska frukt- och ciderkonsumtionen.

(Lika lydande med motion nr 242 i Första kammaren)

1959 års utskänkingsutredning har i sin argumentering för en eventuell svensk tillverkning av alkoholhaltig cider bland annat anfört behovet att tillvarata det svenska fruktöverskottet. Cirka 10 000 ton årligen går för närvarande till mos-, must- och marmeladberedning. Ytterligare omkring 50 000 ton måste emellertid göras till föremål för någon form av industriell bearbetning, sedan kvalitetsfrukten gått till försäljning. Fruktodlarna lär räkna med att cirka 25 000 ton äpplen skulle kunna omhändertagas för cidertillverkning, under förutsättning att lagstiftningen tillåte införandet på den svenska marknaden av denna nya alkoholdryck. Av nämnda kvantitet äpplen skulle kunna tillverkas omkring 15 miljoner liter färdig cider.

Förslaget om en ciderdryck med en alkoholhalt av upp till 4,5 viktprocent har mötts av stark skepsis. Man räknar på goda grunder med att cidern snarare skulle konkurrera ut läskedryckerna och de alkoholfria frukt- och ciderdryckerna än vinerna. Dessutom befarar man, inte minst på grundvalen av utländska erfarenheter, som ytterligare verifierats genom en nyligen företagen undersökning, att en ny alkoholdryck av ciderkaraktär i första hand kommer att bli en ny tillvänjningsdryck för ungdomen och kvinnorna.

I detta läge frågar man sig om det inte vore möjligt att tillgodose fruktodlingens intressen på ett för det svenska folkhushållet mera tillfredsställande sätt än genom en ny alkoholdryck, vars skadeverkningar icke torde kunna förnekas. Det är uppenbart att Sverige har en påfallande låg konsumtion av frukt- och ciderdrycker. Även om läget i detta avseende förbättrats under de senare åren, inte minst tack vare Föreningen Frukt- och Ciderdrycker och de svenska restaurangföretagens gemensamma strävanden, befinner sig Sverige ännu bland de små konsumenterna av »flytande frukt». Som exempel kan nämnas, att medan den svenska konsumtionen av frukt- och ciderdrycker genomsnittligt rör sig om cirka 1,5 liter per invånare har Schweiz en motsvarande förbrukning av cirka 20 liter per invånare.

Ur många synpunkter synes det oss angeläget att stimulera tillverkningen och konsumtionen av de svenska frukt- och ciderdryckerna. Fruktodlingen skulle få en välförtjänt uppmuntran, nykterhetstillståndet skulle främjas, hälsotillståndet skulle enligt läkarexpertisen förbättras genom ökad frukt- och ciderkonsumtion.

tion, och umgängeslivets festtillfällen skulle erbjudas ett rikligare sortiment av alkoholfria svenska fruktdrycker.

Hur denna ur alla synpunkter önskvärda utveckling skulle kunna främjas borde göras till föremål för en allsidig undersökning. Forskningen på detta område borde animeras att skapa nya, hållbara och välsmakande fruktdrycker. Samhället borde dessutom medverka till kännedomen om dessa drycker. Delvis sker detta redan nu genom det anslag som sedan några år utgår till Föreningen Fruktdryckers verksamhet och som, glädjande nog, också återfinnes i årets statsverksproposition. Men man skulle här kunna tänka sig en betydligt mera omfattande annons- och propagandakampanj, motsvarande Allmänna systemaktiebolagets vinpropaganda.

Därtill borde man genom statliga rekommendationer eller direktiv kunna åstadkomma en väsentligt stegrad efterfrågan på svenska fruktdrycker inom konsumtionsområden där dessa tidigare spelat en tämligen liten roll. Förslagsvis kan erinras om sjukvårdsinrättningar, militärförläggningar, fängelser och olika slag av anstalter, för att inte tala om de allmänna skolbespisningarna.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t må anhålla att frågan om lämpliga åtgärder till främjande av den svenska fruktdryckskonsumtionen utredes.

Stockholm den 25 januari 1962

<i>Einar Rimmerfors</i>	<i>Gunnar Engkvist</i>	<i>Arvid Eskel</i>
<i>Hilding Johansson</i>	<i>Axel Gustafsson</i> i Borås	<i>Augustinus Keijer</i>
<i>Brita Elmén</i>	<i>Daniel Wiklund</i> i Stockholm	<i>Eric Nelander</i>
<i>Einar Hægglom</i>	<i>David Gomér</i>	<i>Alvar Andersson</i> i Knäred
<i>Sven Antby</i>	<i>Thorvald Källstad</i>	<i>Märta Boman</i>
<i>Henning Carlsson</i> i Huskvarna	<i>Olof Hammar</i>	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra
<i>M. Berglund</i>	<i>Sven Gustafson</i> i Göteborg	<i>Wald. Svensson</i> i Ljungskile
<i>Olaus Nyberg</i>	<i>Arne Magnusson</i> i Nennesholm	<i>Elias Jönsson</i> i Ingemarsgården